

יוצא לאור ע"י - יגדיל תורה - מבצע תורה

קובץ לימוד כ' אב

כולל:

ENGLISH SECTION • ענינים קצרים מבעל ההילולא
התמסרותו של בעל ההילולא ללימוד והרבצת התורה • פרק משניות

Shabbos kodesh following tu b'av - is chof av, already the fortieth Yortzait of my father R' Levi Yitzchak ben Baruch Shneur OBM.

It is my duty and honor to suggest and request etc. - to study his Torah at a farbrengen, and to donate on this day in memory of his soul, which he has sacrificed for the cause of spreading Judaism amongst his bretheren "behind the iron curtain", and for which he was incarcerated and exiled to where he ultimately passed on and was buried.

May his merit dwell upon us and all of Israel, may they live and be well.

And honor: see Zohar vol. 3 end of Parshas Bechukosai.

His Torah: Lekutei Levi Yitzchak, Toras Levi Yitzchak on: Zohar, Talmud, Tanya etc.

Soul which he has sacrificed: See the Appendix at the end of his Preface to his book of comments on Tanya.

Appendix to a Michtav Kloli-Protli from the Motzaei Tishah B'av 1984

הש"ק שלאחרי ט"ו במנ"א - הוא כ"ף במנ"א, יום היא"צ וההילולא של אאמו"ר לוי יצחק בן הרב אא"ז ברוך שניאור ז"ל - זה ארבעים שנה.

ועלי החוב והזכות גדול להציע ולבקש וכו' - ללמוד בההתועדות מתורתו, ולנדב ביומא דין לז"נ, שמסר נפשו על הפצת היהדות בתוככי בני"י "מאחורי מסך הברזל", ועי"ז הי' חבוש בבית האסורים ונשפט לגלות ומת בגולה ושם מ"כ,

זכותו יגן עלינו ועכ"י - שליט"א.

והזכות הגדול: עיין זח"ג ס"פ בחוקותי.

מתורתו: בס' ליקוטי לוי"צ, תורת לוי"צ: על הזהר, הש"ס, התניא וכו'.

שמסר נפשו: ראה הקדמתו לס' הערות על התניא, ההוספה בסופו.

הוספה למכתב כללי-פרטי, ממוצאי ט' באב ה'תשד"מ

383 Kingston Ave. Room 188 | 347-223-5943 | YagdilT@gmail.com | www.YagdilTorah.org

העתקת הדברים היא ברשות מיוחדת מהוצאת ספרים קה"ת

לקט ענינים קצרים מתורת בעל ההילולא

טעם ב' השיני"ן שביששכר

שמעתי מאמו"ר ז"ל בביאור טעם ב' השיני"ן שביששכר – שענינו של ישכר הוא תורה, וכיון שבתורה יש גליא דתורה ונסתר דתורה, לכן נרמז הדבר בשמו ישכר, שנכתב בב' שיני"ן. ועל פי זה, צריכים לבטא "ישכר" בשי"ן אחד – כי, השי"ן השני שהוא כנגד נסתר דתורה, צריך להיות באופן נסתר, שלא יתגלה בהקרי.

(התועודיות תשי"ב ח"ד ע' 156 - הנחה בלתי מוגה)

כשר – ראשי תיבות: כמוצא שלל רב

אודות נוסח הברכה שרגילים בני"י לברך איש את רעהו בקשר לחג הפסח - "חג כשר ושמח" – מבאר אמו"ר "כשר – ר"ת: כמוצא שלל רב".

והענין בזה – בקשר להמדובר לעיל [בשיחה]:

כאשר ילד יהודי מדייק ונזהר באכילת דבר כשר בלבד, כלומר, שאינו סומך שמסתמא כשר הדבר, אלא שואל ומברר על כל דבר מאכל אם הוא אמנם כשר, ועד"ז בנוגע לכללות הנהגתו, שלפני שנגש לעשות דבר מה, חושב ושואל ומברר תחילה האם זו היא הנהגה כשרה, הנהגה המתאימה ל"חייל" של "צבאות השם", או שזוהי הנהגה שאינה מתאימה עבורו, הנהגה שגורמת לידי חילול השם ח"ו, ובמילא, אינה הנהגה כשרה – עליו לדעת שתוכנה של פעולה זו אינה רק העובדה שהצליח להתאפק מאכילת סוכריה בלתי כשרה (ודוגמתו בנוגע לפעולה בלתי כשרה), אלא יתירה מזה – "כמוצא שלל רב"!

משל למה הדבר דומה – לנצחון במלחמה גדולה, שאז זוכים ל"שלל רב"!

והדיוק בזה – "כמוצא שלל רב" – באופן של מציאה, היינו, שאינו זקוק ליגיעה של מלחמה גשמית, כי בגשמיות – "מוצא שלל רב", וכל זה – ע"י המלחמה הרוחנית, שעומד בנסיון שלא לשמוע לדבריו של ה"יצר", "מלך זקן וכסיל", ומתנהג באופן המתאים ל"צבאות השם", ופועל גם על אחרים שיתנהגו כן.

(התועודיות תשמ"ה ח"ג ע' 1786 – הנחה בלתי מוגה. וראה גם ספר השיחות תשמ"ט ח"ב ע' 455)

"כשר" הוא ר"ת כמוצא שלל רב, ודוגמתו בנוגע לפרנסה כשרה – שההתעסקות בפרנסה היא בבחינת "כמוצא שלל רב", כי, בעצם ה' צ"ל "תורתו אומנתו", והזמן שעוסק בפרנסה הוא בבחינת "גזילה" מנפש האלקית, והכוונה בזה – שע"ז יבררו גם עניני העולם ויעלום לקדושה, שע"ז נעשה העילוי ד"כמוצא שלל רב", ש"שלל" הוא מענינים בלתי רצויים שנתהפכו לקדושה, ולא רק "שלל" סתם, אלא "שלל רב", ובאופן של מציאה ("כמוצא שלל רב"), ועד להמציאה הכי עיקרית –

לקראת כ"ף מנחם אב, יום ההילולא של הרה"ג והרה"ח כו' המקובל מוהר"ר לוי יצחק ז"ל שניאורסאהן, אביו של רבינו, הננו מוציאים לאור לקט תורות קצרים וקלים מתורת בעל ההילולא.

כיון שביום זה תורתו ועבודתו אשר עבד בה בהיותו בחיים חיותו בעלמא דין מאירים, על כולנו מוטל ללמוד מדרכיו בקודש. על כן ליקטנו בזאת כמה שיחות קודש אודות התמסרותו של בעל ההילולא ללימוד ודיוק, הרבצת וכתובת דברי תורה.

ויה"ר שהדברים אכן יפעלו את פעולתם, ונתחזק כולנו בשמירת זמני הלימוד, ובהוספה.

כמו"כ צירפנו פרק אחד משניות – אותיות נשמה, המתחיל באחד מאותיות של שמו, על מנת ללמוד ביום ה'ארצי"ט' [ע"פ הוראת רבינו בקשר עם יום ההילולא של שאר הנשיאים (חוץ מאדמו"ר הרי"ץ)].

בברכת חסידים,
מכון יגדיל תורה

לקט משיחות כ"ק אדמו"ר על התמסרותו של בעל ההילולא ללימוד והרבצת התורה

כל חיותו – בלימוד התורה

כל חיותו של אדמו"ר היתה – לימוד התורה באופן ד"לאפשא לה", ובמיוחד – בפנימיות התורה, באופן של "יתפרנסון", ע"פ תורת חסידות חב"ד.

(התועודיות תשמ"ו ח"א ע' 68 – הנחה בלתי מוגה)

שייכותו לתורה

לשם "לוי יצחק" יש שייכות מיוחדת לתורה: ענינו של (שבט) לוי הוא "לשאת את ארון ברית ה'", "יורו משפט"ך ליעקב ותורתך לישראל" – תורה, על דרך זה ל(שם) יצחק יש שייכות מיוחדת (למתן) תורה, כידוע בענין ג' הרגלים ש"שבועות כנגד יצחק – שתקיעת שופר של מתן תורה ה' בשופר מאילו של יצחק".

(תרגום חפשי מלקו"ש חכ"ט ע' 269)

בקיאות מופלגה

ברור שספר עץ חיים לא ה' ברשותו בהיותו במאסר, השלטונות הרי לא איפשרו להעביר אפילו ספרים אחרים, על אחת כמה וכמה ספר בפורמט גדול – ואעפ"כ בהערותיו הוא ציין לספר עץ חיים, כנראה, מתוך הזכרון בלבד, וצינונו אכן מתאימים למקור.

(תרגום חפשי משיחות קודש תשכ"ה ח"ב ע' 349 – הנחה בלתי מוגה)

הערותיו בגליונות הספרים

כשהוגלה אדמו"ר למקום גלותו, לארץ גזירה, על כך שעסק בחיזוק

(תינוקות של בית רבן), כולל גם חינוך המבוגרים שהיו "ילדים" (תינוקות) ביהדות, בגלל הרדיפות שהיו במדינה ההיא בשנים ההם, ועד שגם לאחרי ששלחוהו לגלות המשיך לעסוק (במדה האפשרית) בהפצת תורה ויהדות בין היהודים שבסביבה ההיא (פנה נדחת במדינה קומוניסטית), שהיו "תינוקות" ביהדות, כמובן וגם פשוט. (התוועדות תשמ"ט ח"ד ע' 180 – הנחה בלתי מוגה)

חינך כך אנשי ונשי הקהלה

...אאמו"ר שימש כרב בעיר גדולה ומרכזית עבור כו"כ ערים שהיו בסביבותי, שכללות ענין הרבנות הוא – לחנך את כל אנשי ונשי הקהלה לדעת את המעשה אשר יעשון ואלה אשר לא תיעשינה, שזהו כללות ענין החינוך,

זאת אומרת: שלא להמתין עד שאנשי הקהלה יעברו ח"ו על ענין מסויים או שיחסירו איזה פרט בעבודתם, ואז יבואו ויאמרו להם "מוסר" – אלא בדוגמת הנהגתם של הרבנים הכי גדולים שבישראל, שהם ה"סנהדרין", כבמאור באל"י רבה (פי"א) שהסנהדרין היו "קושרין חבלים של ברזל במתניהם כו' וחוזרין בכל עירות ישראל כו'", כדי להורות לבני" את המעשה אשר יעשון. ומובן גודל היגיעה והמאמץ שבדבר – עד כדי כך שהיו צריכים לקשור את לבושיהם בחבלים של ברזל שלא יקרעו מרוב מאמץ הדרך, מפני ההרים והגבעות והסלעים וכיו"ב.

(התוועדות תשמ"ב ח"ד ע' 2018 – הנחה בלתי מוגה)

מנהיג ברוסי' לאחר יציאת כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

... אאמו"ר מסר נפשו על הפצת המעיינות במדינה ההיא, ולאחר יציאת כ"ק מו"ח אדמו"ר ממדינה ההיא נשאר הוא – נכדם היחידי של אדמו"ר הזקן, אדמו"ר האמצעי והצ"צ – המנהיג במדינה ההיא, ולכן פנו אליו גם בעניני הדרכה וכו' וכו', ובגלל פעולותיו בהפצת התורה והמעיינות נאסר והוגלה ונסתלק במקום גלותו כו'.

(ספר השיחות תשמ"ח ח"ב ע' 558)

הרמז בהד' כוסות של חירות

והעיקר... הוא כדי לזכותינו אח"ז לקבלת אור התורה שהיא התכלית דהחירות עולם, שאין לך בן חורים אלא מי שעוסק בתורה. וכשם שבהחירות דהכוסות יש ד' בחי' גאולה וחירות, שלנגד זה הוא הד' כוסות, כמו כן בבן חורין דתורה יש בו ד' בחי' דתורה, דהיינו פרד"ס שבתורה. והם לנגד ד' אותיות דשם הוי', שבזה נעשה חירות ממש בנשמה ובגוף בגשמיות וברוחניות.

(לקוטי לוי יצחק, אגרות קודש, עמוד רעו)

חופר בארות

יצחק היה חופר בארות, ו'בור' עולה בגימטריא 'יצחק'.

(לקוטי לוי יצחק, הערות לזוהר, פ' פנחס ע' תכג, והובא בסה"ש תשמ"ט ח"א ע' 186)

היהדות, נשלח לשם ברכבת של אסירים ("עטאפ"), והורשה לקחת אתו רק דברים הכרחיים ביותר, אבל לא ספרים. גם כשהגיע למקום גלותו, לא ה' ניתן להשיג ספרים, שכן לא היו שם יהודים.

כאשר אמי נסעה אליו, להיות אתו שם, הביאה לו ספרים אחדים, ביניהם ספר הזוהר, ואאמו"ר כתב הגהות והערות על גליונות הספרים (עם דיו שיצרה אמי במו ידי, כמסופר במקום אחר), כתוצאה מכך ה' מוכרח לכתוב בצמצום גדול, וכמו כן, כשהעתיק משאר ספרים, ה' מוכרח להסתמך על זכרונו, שהרי לא היתה אפשרות ללכת לספרי' ולעייין שם בספרים, כפי שנהוג כיום.

כמה מאותם ספרים (ביניהם – ספר הזוהר) הגיעו לכאן בסופו של דבר, באופן שלמעלה מן הטבע, וכך נדפסו הגהות אלו ויצאו לאור עולם...

(שיחות קודש תשכ"ט ח"ב ע' 372 – הנחה בלתי מוגה)

תורה של יסורים

להעיר על דבר פלא – שספריו הנדפסים של אאמו"ר הם (בעיקר) מהמכתבים שכתב בהיותו בגלות, שדוקא הם נתפרסמו לרבים (בהשגחה פרטית), ואילו רוב הכתבים (אלפי גליונות!) שכתב בשבתו על כסא הרבנות בעירו, לא הגיעו לידינו (לעת עתה).

(ספר השיחות תש"נ ח"ב ע' 621 הערה 51)

רמזים וסודות התורה

גם לאנשים פשוטים

הנהגת אאמו"ר ז"ל [היתה] שגם בלימוד "עין יעקב" לאנשים פשוטים ה' מבאר רמזים וסודות התורה (כדרכו בקודש), וגם באופן שיהי' מובן לאנשים פשוטים.

(ספר השיחות תנש"א ח"א ע' 317 הערה 131)

מסירות נפש לחינוך

ילדי ישראל

ידוע שאאמו"ר ז"ל מסר נפשו בעיקר עבור חינוך ילדי ישראל

"מצאתי דוד עבדי" שאז יהי' הענין ד"כמוצא שלל רב" בתכלית השלימות, שהעולם כולו נעשה דירה לו ית'.

(התוועדות תשמ"ט ח"ג ע' 293 הערה 40 – הנחה בלתי מוגה)

להביא לימות המשיח

מאאמו"ר שמעתי הביאור בדיוק הלשון "להביא לימות המשיח", למה אמרו "להביא" ולא "לרבות" כלשון השגור בש"ס? אלא פירושו של "להביא" הוא שיש להביא את גילוי ימות המשיח גם לתוך המצב העכשווי בעולם הזה. גילוי ימות המשיח הריהו גילוי אור שלמעלה מהעולמות, לא "די מחסורו" שהוא אור השייך לעולמות, אלא "עשירות" – ובלשון הקבלה "פנימיות עתיק" שהוא למעלה יותר מיציאת מצרים – ואור זה יש להביא ולהמשיך גם עתה בעולם הזה.

(תרגום חפשי משיחות קודש תשי"ט ע' קמד – הנחה בלתי מוגה)

משניות אותיות השם

5

מסכת סוכה פרק ד

א לולב וערבה, ששה ושבעה. ההלל והשמחה, שמונה. סכה ונסוך המים, שבעה. והחליל, חמשה וששה:

ב לולב שבעה פיצד, יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת לולב שבעה, ושאר כל הימים ששה:

ג ערבה שבעה פיצד, יום שביעי של ערבה שחל להיות בשבת, ערבה שבעה, ושאר כל הימים ששה:

ד מצות לולב פיצד, (יום טוב הראשון של חג שחל להיות בשבת), מוליכין את לולביהן להר הבית, והסניגין מקבלין מהן וסודרין אותן על גב האצטבא, והזקנים מניחין את שלהן בלשכה. ומלמדים אותם לומר, כל מי שמגיע לולבי בידו, הרי הוא לו במתנה. למחר משכימין ובאין, והסניגין זורקין אותם לפניהם. והן מחטפין ומכין איש את חברו. וכשראו בית דין שראו לידי סכנה, התקינו שיהא כל אחד ואחד נוטל בביתו:

ה מצות ערבה פיצד, מקום היה למטה מירושלים, ונקרא מוצא. יורדין לשם ומלקטין משם מרביות של ערבה, ובאין וזוקפין אותן בצדי המזבח, וראשיהן כפופין על גבי המזבח. תקעו והריעו ותקעו. בכל יום מקיפין את המזבח פעם אחת, ואומרים, אָנָּא ה' הושיעה נָּא, אָנָּא ה' הצליחה נָּא. רבי יהודה אומר, אני והו הושיעה נָּא. ואותו היום מקיפין את המזבח שבע פעמים. בשעת פטירתו, מה הן אומרים, יפי לך מזבח, יפי לך מזבח. רבי אליעזר אומר, ליה ולך, מזבח. ליה ולך, מזבח:

ו כמעשהו בחל כך מעשהו בשבת, אלא שהיו מלקטין אותן מערב שבת ומניחים אותן בגיגיות של זהב, כדי שלא יכמושו. רבי יוחנן בן ברוקה אומר, חריות של דקל היו מביאין וחובטין אותן בקרקע בצדי המזבח, ואותו היום נקרא יום חבוט חריות: **ז** מיד התינוקות שומטין את לולביהן

ואוכלין אתרוגיהן:

ח ההלל והשמחה שמונה פיצד, מלמד שחיב אדם בהלל ובשמחה ובכבוד יום טוב האחרון של חג, כשאר כל ימות החג. סכה שבעה פיצד, גמר מלאכול, לא יתיר סכתו, אבל מוריד את הכלים מן המנחה ולמעלה, מפני כבוד יום טוב האחרון של חג:

ט נסוך המים פיצד, צלוחית של זהב מחזקת שלשת לגים היה ממלא מן השלוח. הגיעו לשער המים, תקעו והריעו ותקעו. עלה בכבש ופנה לשמאלו, שני ספלים של כסף היו שם. רבי יהודה אומר, של סיד היו, אלא שהיו משחרין פניהם מפני הין. ומקבין כמין שני חטמין דקין, אחד מעבה ואחד דק, כדי שיהו שניהם קלין בבת אחת. מערבי של מים, מזרחי של יין. ערה של מים לתוך של יין, ושל יין לתוך של מים, יצא. רבי יהודה אומר, בלג היה מנסך כל שמונה. ולמנסך אומרים לו, הגבה ירך, שפעם אחת נסך אחד על גבי רגלי, ורגמוהו כל העם באתרוגיהן:

י כמעשהו בחל כך מעשהו בשבת, אלא שהיה ממלא מערב שבת חבית של זהב שאינה מקדשת מן השילוח, ומניחה בלשכה. נשפכה או נתגלתה, היה ממלא מן הכיור, שהיו והמים המגלין, פסולים לגבי המזבח:

6

מסכת מועד קטן פרק ג

א ואלו מגלחין במועד, הבא ממדינת הים, ומבית השביה, והיוצא מבית האסורין, והמגדף שהתירו לו חכמים, וכן מי שנשאל לחכם והתר, והנזיר, והמצרע העולה מטמאתו לטהרתו:

ב ואלו מכבסין במועד, הבא ממדינת הים, ומבית השביה, והיוצא מבית האסורין, והמגדף שהתירו לו חכמים, וכן מי שנשאל לחכם והתר, מטפחות הידים ומטפחות הספרים ומטפחות הספג, (הזבין והזבות והנדות והילדות), וכל העולין מטמאה לטהרה, הרי אלו מתרין. ושאר כל

אדם אסורין:

ג ואלו כותבין במועד, קדושי נשים, גטין ושוברין, דיתיקי, מתנה ופרוזבולין, אגרות שום ואגרות מזון, שטרין חליצה ומאונים ושטרין ברורין וגזרות בית דין ואגרות של רשות:

ד אין כותבין שטרין חוב במועד. ואם אינו מאמינו או שאין לו מה יאכל, הרי זה יכתוב. אין כותבין ספרים, תפלין ומזוזות, במועד, ואין מגיהין אות אחת, אפלו בספר עזרא. רבי יהודה אומר, כותב אדם תפלין ומזוזות לעצמו, וטוה על ירכו תכלת לציצית:

ה הקובר את מתו שלשה ימים קדם לרגל, בטלה הימנו גזרת שבעה. שמונה, בטלה הימנו גזרת שלשים, מפני שאמרו, שבת עולה ואינה מפסקת, רגלים מפסקין ואינן עולין:

ו רבי אליעזר אומר, משחרב בית המקדש, עצרת כשבת. רבן גמליאל אומר, ראש השנה ויום הכפורים, כרגלים. וחכמים אומרים, לא כדברי זה ולא כדברי זה, אלא עצרת כרגלים, ראש השנה ויום הכפורים כשבת:

ז אין קורעין, ולא חולצין, ואין מברין, אלא קורבין של מת. אין מברין אלא על מטה זקופה, ואין מוליכין לבית האבל לא בטבלא ולא באסקוטלא ולא בקנון, אלא בסלים. ואין אומרים ברפת אבלים במועד, אבל עומדין בשורה ומנחמין ופותרין את הרבים:

ח אין מניחין את המטה ברחוב, שלא להרגיל את ההספד, ולא של נשים לעולם, מפני הכבוד. נשים במועד מענות, אבל לא מטפחות. רבי ישמעאל אומר, הסמוכות למטה, מטפחות:

ט בראשי חדשים, בחנכה ובפורים, מענות ומטפחות, בזה ובזה (אבל) לא מקוננות. נקבר המת, לא מענות ולא מטפחות. איזהו ענוי, שכלן עונות כאחת. קינה, שאחת מדברת וכלן עונות אחריה, שנאמר, (ירמיה ט) ולמדנה בנתיכם נהי, ואשה רעותה קינה. אבל לעתיד לבוא הוא אומר, (ישעיה כה) בלע המנות לנצח, ומחה אדני ידוד דמעה מעל כל פנים וגו':

משניות אותיות השם

מסכת יומא פרק ח

א יום הכפורים אסור באכילה ובשתיה וברחיצה ובסיכה ובנעילת הסנדל ובתשיש המטה. והמלך והפלה ירחצו את פניהם. והחיה תנעול את הסנדל, דברי רבי אליעזר, וחכמים אוסרין:

ב האוכל ככותבת הגסה כמוה וכגרעינתה, והשותה מלא לגמיו, חיב. וכל האכלין מצטרפין לככותבת. כל המשקין מצטרפין למלא לגמיו. האוכל ושותה אין מצטרפים:

ג אכל ושתה בהעלם אחד, אינו חיב אלא חטאת אחת. אכל ועשה מלאכה, חיב שתי חטאות. אכל אכלין שאינן ראויין לאכילה, ושתה משקין שאינן ראויין לשתיה, ושתה ציר או מריס, פטור:

ד התנינוקות, אין מענין אותן ביום הכפורים, אבל מחנכין אותם לפני שנה ולפני שנתים, בשביל שיהיו רגילין במצות:

ה עברה שהריחה, מאכילין אותה עד שתשיב נפשה. חולה מאכילין אותו על פי בקיאי. ואם אין שם בקיאי, מאכילין אותו על פי עצמו, עד שיאמר די:

ו מי שאחזו בלמוס, מאכילין אותו אפלו דברים טמאים עד שיאורו עיניו. מי שנשכו כלב שוטה, אין מאכילין אותו מחצר כבד שלו, ורבי מתיא בן חרש מתיר. ועוד אמר רבי מתיא בן חרש, החושש בגרונו, מטילין לו סם בתוך פיו בשבת, מפני שהוא ספק נפשות, וכל ספק נפשות דוחה את השבת:

ז מי שנפלה עליו מפלת, ספק הוא שם ספק אינו שם, ספק חי ספק מת, ספק נכרי ספק ישראל, מפקחין עליו את הגל. מצאוהו חי, מפקחין עליו. ואם מת, יניחוהו:

ח חטאת ואשם נדאי מכפרין. מיתה ויום

או שנשתנו מראיהם, פסולין. חפושית, בין כך ובין כך פוסלת, מפני שהיא כשפופרת. רבי שמעון ורבי אליעזר בן יעקב אומרים, הדירה והכנה שבתבואה, כשרים, מפני שאין בהם לחה:

ג שנת מהן בהמה או חיה, פסולין. כל העופות פוסלין, חוץ מן היונה, מפני שהיא מוצצת. כל השרצים אינם פוסלין, חוץ מן החלדה, מפני שהיא מלקת. רבן גמליאל אומר, אף הנחש, מפני שהיא מקיאה. רבי אליעזר אומר, אף העכבר:

ד החושב על מי חטאת לשתות, רבי אליעזר אומר, פסול. רבי יהושע אומר, כשיטה. אמר רבי יוסי, במה דברים אמורים, במים שאינם מקדשים. אבל במים המקדשין, רבי אליעזר אומר, כשיטה. רבי יהושע אומר, כשישיתה. ואם גרגר, כשר:

ה מי חטאת שנפסלו, לא יגבלם בטיט, שלא יעשם תקלה לאחרים. רבי יהודה אומר, בטלו. פרה ששתת מי חטאת, בשרה טמא מעת לעת. רבי יהודה אומר, בטלו במעיה:

ו מי חטאת ואפר חטאת, לא יעבירם בנהר ובספינה, ולא ישיטם על פני המים, ולא יעמוד בצד זה ויזרקם לצד זה. אבל עובר הוא במים עד צנארו. עובר הוא הטהור לחטאת ובגדיו כלי ריקם הטהור לחטאת, ובמים שאינם מקדשין:

ז אפר כשר שנתערב באפר מקלה, הולכין אחר הרב לטמא, ואין מקדשין בו. רבי אליעזר אומר, מקדשין בכלן:

ח מי חטאת שנפסלו, מטמאין את הטהור לתרומה, בגדיו ובגופו. ואת הטהור לחטאת, לא בגדיו ולא בגופו. נטמאו, מטמאים את הטהור לתרומה בגדיו ובגופו. ואת הטהור לחטאת, בגדיו, אבל לא בגופו:

הכפורים מכפרין עם התשובה. התשובה מכפרת על עברות קלות על עשה ועל לא תעשה. ועל החמורות היא תולה עד שיבוא יום הכפורים וכפר:

ט האומר, אהטא ואשוב, אהטא ואשוב, אין מספיקין בגידו לעשות תשובה. אהטא ויום הכפורים מכפר, אין יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם למקום, יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו. את זו דרש רבי אליעזר בן עזריה, (ויקרא טז) מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו, עברות שבין אדם למקום, יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו, אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו. אמר רבי עקיבא, אשריכם ישראל, לפני מי אתם מטהרין, ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים, שנאמר, (יחזקאל לו) וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם. ואומר, (ירמיה יז) מקנה ישראל יי, מה מקנה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל:

יאמר עוד הפעם פרק ח' דיומא לאות יו"ד דיצחק

מסכת פרה פרק ט

א צלוחית שנפל לתוכה מים כל שהן, רבי אליעזר אומר, יזה שתי הזיות. וחכמים פוסלין. ירד לתוכה טל, רבי אליעזר אומר, יניחה בחמה והטל עולה. וחכמים פוסלין. נפל לתוכה משקין ומי פרות, יערה וצריך לנגב. דיו, קומוס, וקנקנתום, וכל דבר שהוא רושם, יערה ואינו צריך לנגב:

ב נפל לתוכה שקצים ורמשים ונתבקעו,

ELCHONON GEISINSKY TAX SERVICES
(718) 774-0797

Apple Drugs
Crown Heights Pharmacy Inc.
376 Kingston Ave Tel 718-467-6700
Appledrugs376@gmail.com Fax 718-467-2461

Little Feet
506 Empire Blvd • 718-778-0078 • Sizes 18-41

סופר סת"ם
718-613-1111
mysofer.com
353 Kingston Avenue

Alexander Weisz
Electrician
Expert Service with a Personal Touch
917.776.5088

CHIEF INSURANCE AGENCY, INC.
ACCESS TO MULTIPLE INSURANCE COMPANIES
Pinchus@Chie-In-Insurance.com 718.799.5602
www.Chie-In-Insurance.com 718.355.8602

EMPIRE PRESS
Benchers-Invitations-Thank You Cards-Tshirts
Quick Turnaround, Quality Service
www.EmpirePress.com • 1-888-4-BENCHERS

סיוואלד
www.seewaldcars.com
Affordable · Wheelchair Accessible
773cars@gmail.com • 718.773.2277 • 917.520.7452

משניות אותיות השם

ט אפר כשר שנתנו על גבי המים שאינו ראויין לקדש, מטמאין את הטהור לתרומה, בידיו ובגופו. את הטהור לחטאת, לא בידיו ולא בגופו:

ח

מסכת שבת פרק כ"ב

א חבית שנשברה, מצילין הימנה מזון שלש סעודות, ואומר לאחרים, בואו והצילו לכם, ובלבד שלא יספג. אין סוחטין את הפרות להוציא מהן משקין, ואם יצאו מעצמן, אסורין. רבי יהודה אומר, אם לאכלין, היוצא מהן מותר, ואם למשקין, היוצא מהן אסור. חלות דבש שרסקן מערב שבת ויצאו מעצמן, אסורים. ורבי אליעזר מתיר:

ב כל שבא בחמין מערב שבת, שורין אותו בחמין בשבת, וכל שלא בא בחמין מערב שבת, מדיחין אותו בחמין בשבת, חוץ מן הפליח הישן (ודגים מלוחים קטנים) וקוליס האספנין, שהדחתן זו היא גמר מלאכתן:

ג שובר אדם את החבית לאכל הימנה גרוגרות, ובלבד שלא יתכון לעשות כלי. ואין נוקבים מגופה של חבית, דברי רבי יהודה. וחכמים מתירין. ולא יקבנה מצדה. ואם היתה נקובה, לא יתן עליה שעוה, מפני שהוא מותר. אמר רבי יהודה, מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב, ואמר, חוששני לו מחטאת:

ד נותנין תבשיל לתוך הבור בשביל שיהא שמור, ואת המים הקפים ברעים בשביל שיצנו, ואת הצונן בחמה בשביל שיחמו. מי שנשרו כליו בדרך במים, מהלך בהן ואינו חושש. הגיע לחצר החיצונה, שוטחן בחמה, אבל לא כנגד העם:

ה הרוחץ במי מערה ובמי טבריא ונסתפג, אפלו בעשר אלנטיאות, לא יביאם בידו, אבל עשרה בני אדם מסתפגין באלנטית אחת פניהם ודיהם ורגליהם, ומביאין אותה בידו:

ו סכין וממשמשין (בבני מעים), אבל לא מתעמלין ולא מתגרדין. אין יורדין

לקורדימא, ואין עושין אפקטויזין, ואין מעצבין את הקטן, ואין מחזירין את השבר. מי שנפרקה ידו ורגלו, לא יטרפם בצונן, אבל רוחץ הוא כדרך, ואם נתרפא נתרפא:

המשובח ללומדי תורה - היכל הלימוד תפארת יצחק

6:00 בבוקר עד 2:00 בבוקר

- פתוח כל ימי השבוע

- מבחר נאה של ספרים

- גישה דיגיטלית לארבעים ואחת

- אלף ספרים

רחוב אמפייער 574 בין ברוקלין לקינגסטון, סמוך יותר לקינגסטון

ק

מסכת נדרים פרק ח

א קונם יין שאני טועם היום, אינו אסור אלא עד שתחשך. שבת זו, אסור בכל השבת, ושבת שעברה. חדש זה, אסור בכל החדש, וראש חדש להבא. שנה זו, אסור בכל השנה, וראש השנה לעתיד לבוא. שבוע זה, אסור בכל השבוע, ושביעית שעברה. ואם אמר יום אחד, שבת אחת, חדש אחד, שנה אחת, שבוע אחד, אסור מיום ליום:

ב עד הפסח, אסור עד שיגיע. עד שיהא, אסור עד שיצא. עד לפני הפסח, רבי מאיר אומר, אסור עד שיגיע. רבי יוסי אומר, אסור עד שיצא:

ג עד הקציר, עד הבציר, עד המסיק, אינו אסור אלא עד שיגיע. זה הכלל, כל שזמנו קבוע ואמר עד שיגיע, אסור עד שיגיע. אמר עד שיהא, אסור עד שיצא. וכל שאין זמנו קבוע, בין אמר עד שיהא, בין אמר עד שיגיע, אינו אסור אלא עד שיגיע:

ד עד הקיץ עד שיהא הקיץ, עד שיתחילו העם להכניס בפללות. עד שיעבור הקיץ, עד שיקפלו המקצועות. עד הקציר, עד שיתחילו העם לקצור קציר חטים אבל לא קציר שעורים. הכל לפי מקום נדרו, אם היה בהר בהר, ואם היה בבקעה בבקעה:

ה עד הגשמים עד שיהיו הגשמים, עד שתחד רביעה שנה. רבן שמעון בן גמליאל אומר, עד שיגיע זמנה של רביעה. עד שיפסקו גשמים, עד שיצא ניסן בלוי, דברי רבי מאיר. רבי יהודה אומר, עד שיעבור הפסח. קונם יין שאני טועם השנה, נתעברה השנה, אסור בה ובעבורה. עד ראש אדר, עד ראש אדר הראשון. עד סוף אדר, עד סוף אדר הראשון. רבי יהודה אומר, קונם יין שאני טועם עד שיהא הפסח, אינו אסור אלא עד שעה שדרך בני אדם לשנות יין:

ו אמר קונם בשר שאני טועם עד שיהא הצום, אינו אסור אלא עד לילי הצום, שלא נתכון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לאכול בשר. רבי יוסי בנו אומר, קונם שום שאני טועם עד שתהא שבת, אינו אסור אלא עד לילי שבת, שלא נתכון זה אלא עד שעה שדרך בני אדם לאכול שום:

ז האומר לחברו קונם שאני נהנה לך אם אין אתה בא ונוטל לבניך כור אחד של חיטין ושתי חביות של יין, הרי זה יכול להפר את נדרו שלא על פי חכם, ואמר לו, כלום אמרת אלא מפני כבודי זהו כבודי. וכן האומר לחברו קונם שאתה נהנה לי אם אין אתה בא ונותן לבני כור אחד של חטין ושתי חביות של יין, רבי מאיר אומר, אסור עד שיתן. וחכמים אומרים, אף זה יכול להפר את נדרו שלא על פי חכם, ואמר לו, הרי אני כאלו (התקבלתי). היו מסרבין בו לשאת בת אחותו ואמר קונם שהיא נהנית לי לעולם, וכן המגרש את אשתו ואמר קונם אשתי נהנית לי לעולם, הרי אלו מתרות להנות לו שלא נתכון זה אלא לשום אשות. היה מסרב בחברו שיאכל אצלו, אמר קונם לביתך שאני נכנס, טפת צונן שאני טועם לך, מותר לכנס לביתו ולשתות ממנו צונן, שלא נתכון זה אלא לשום אכילה ושתייה:

A WORD FROM THE EDITOR

In connection with Chof Av, the Yom Hilulah of the Rebbe's father, R' Levi Yitzchak Schneerson OB" M, we present this collection of short teachings from his works.

For it is on this day, that his Torah and Avodah at which he toiled when he was alive in this world, shine. It is our duty to learn from his ways. Therefore, we have printed a few sichos from the Rebbe about his father's devotion to studying and spreading Torah.

May it be Hashem's will that this will have the intended effect and will strengthen us to keep our set times for Torah study and to increase them.

Yagdil Torah

EXCERPTS FROM THE REBBE'S SICHS

HIS ENTIRE LIFE – TORAH STUDY

My father's entire life and enthusiasm was to study Torah in a manner of "La'afasha La," to expand it and add new insight in it. More specifically, his life was studying *pnimiyus haTorah* in a manner of "Yisparnesun," with a clear understanding based on Chabad Chassidus.

(Hisvaduyos 5746 Vol. 1 p. 68 – *Bilti Muga*)

HIS CONNECTION TO TORAH

The name Levi Yitzchak has a special connection to Torah: Levi's connection to Torah is evident from the fact that the job of (the tribe of) Levi was to carry the *Aron* which contained the *Luchos* and also to "teach Your laws to Ya'akov and Your Torah to Yisroel" (Devarim 33:10). Likewise, (the name) Yitzchak has a unique connection to (the giving of the) Torah, as it is known that the *Shalosh Regalim* correspond to the three *Avos*. Shavuot corresponds to Yitzchak for the blowing of the Shofar at Matan Torah was from the Shofar of Yitzchak's ram.

(Likutei Sichos vol. 29 p. 269)

THE REASON FOR THE TWO "SIN'S" IN YISSACHAR

I heard from my father the following explanation for why the name Yissachar has two *sin's* (יששכר): Yissachar's primary task and function was Torah study. Torah has two

dimensions, the revealed part and the hidden part. This is hinted in Yissachar's name which has two *sin's*. However, only the first *sin* is pronounced since it corresponds to the revealed dimension of Torah. The second *sin* remains silent since it corresponds to the hidden dimension of Torah.

(Hisvaduyos 5712 vol. 4 p. 156 – *Bilti Muga*)

TO BRING THE DAYS OF MOSHIACH

I heard from my father the following explanation for the terminology in the Mishnah (Brachos 12b) "**Lehavee** L'yimos HaMoshiach," "**to include** the days of Moshiach." He asked: Why does the Mishnah use the unusual term "Lehavee" as opposed to the more common term "Lerabos?" His explanation was that the word "Lehavee" can also be translated "to bring." Thus, the meaning of this phrase is that we must "bring" the revelation of the days of Moshiach even within our present state in this world. The revelation of the days of Moshiach is a G-dly light that transcends the worlds. It is not a revelation that is termed "Dai Machsoro," that which the world lacks, i.e. one that relates to the worlds. Rather, it is a revelation that is termed "Ashirus," wealth. In kabbalistic terminology this refers to *Pnimityus Atik* which transcends even *Yetzias Mitzraim*. It is this G-dly light that we must "bring" and draw down even now in this world.

(Sichos Kodosh 5719 p. 144 – *Bilti Muga*)

AVAILABLE AT YAGDIL TORAH

YAGDIL TORAH IS HERE TO SERVE YIDDEN WITH ALL THEIR LIMUD HATORAH NEEDS. WE CAN HELP YOU FIND A CHAVRUSA ANYWHERE; WE HAVE A COMPREHENSIVE LIST OF WEBSITE AND PHONE LINES FOR ALL TYPES OF LEARNING, AN INTERESTING SELECTION OF SHIURIM TO DOWNLOAD, AN INTERNATIONAL CHALUKAS HASHAS, LEARNING GUIDES FOR CHASIDISHE YOMIM TOVIM, INSPIRATIONAL PUBLICATIONS AND A SHIURIM PHONE-LINE.

IN CROWN HEIGHTS WE HAVE A BEAUTIFUL BEIS MIDRASH OPEN FULL TIME, ONGOING AND SEASONAL SHIURIM, A THOROUGH DIRECTORY OF SHIURIM AND MORE.

FOR MORE INFO PLEASE VISIT
YAGDILTORAH.ORG OR CALL 347.223.5943

A TENTH MAN FOR THE MINYAN

Late at night, under Soviet rule

The following story happened in the USSR in 1935, a time when Soviet oppression was at its peak, and the KGB was tracking all Jewish activity as "counterrevolutionary" and "anti-government."

One night, at 11 PM, a knock was heard on the door of Rabbi Levi Yitzchak Schneersohn, the chief rabbi of the city of Dnepropetrovsk. An older woman entered the apartment. She looked around nervously to make sure that there was no one there besides the rabbi and his family.

"Rabbi," she whispered. "I have come from a distant city that I cannot identify by name. In another hour, at midnight, my daughter and son-in-law will be here too. They are both serving in high-level government positions; coming here is fraught with danger for them. It was only after I begged and pleaded with them to go to a rabbi who would arrange a proper Jewish wedding for them that they promised me they would. But they set the condition that the chupah (wedding ceremony) would take place at your home, honored rabbi, and nowhere else. I came in advance to give you time to prepare for their arrival."

At exactly midnight, the couple arrived. They were immediately brought into a side room so that no one would see them.

The rabbi began to prepare for the marriage ceremony. First, he needed to get a minyan (quorum of ten adult male Jews). By now it was after midnight. The streets were empty, deserted; not a living creature could be seen. Where would it be possible to get another eight—aside from the rabbi and

groom—to compete a minyan at this hour?

The marriage needed to take place that night at any cost. A delay could not be afforded. It was necessary to get eight "kosher" Jews—people who could be relied upon to keep a secret and not tell anyone what they had seen. Otherwise, the lives of the rabbi, the young couple, and everyone present would be in danger.

Within half an hour, the room held nine men. Only one was missing, a tenth man for the minyan.

What did the rabbi do?

In Rabbi Levi Yitzchak's apartment building, a young Jew had been assigned by the government to serve as head of the housing committee. It was his responsibility to spy and keep careful tabs on any irregular movements in the home of the rabbi, and verify that no religious ceremonies were taking place.

It was to him that the rabbi sent a messenger, asking him to come.

When he arrived, Rabbi Levi Yitzchak told him that he wanted him to serve as the tenth man of a minyan, so that he could conduct a Jewish wedding for the young Jewish couple that was getting married that night.

"Me?!?" he jumped back as if bitten by a snake.

קובץ לימוד כ' אב

"Yes, you!"

The young man rushed to the windows and closed all the shutters. Then he sat down quietly, and alertly watched the unfolding events.

The rebbetzin bought a big tablecloth to serve as the chupah canopy, and four of those present, like living posts, held up its four corners.

When the ketubah (marriage contract) was drawn up, the bride and groom were summoned from their hiding place in the other room. The bride's face was veiled, and the groom tried to cover his face, too, so he wouldn't be recognized.

It was now 1:30 AM. The bride and groom hurried to vacate the premises, as did all the other participants . . . The ceremony began. No candles were lit due to the bride and groom's fear of discovery. Seven circles were conducted around the groom as is customary, and the rabbi arranged the marriage and recited the blessing over the wine. The groom put the ring on the bride's finger and said, "Behold you are betrothed to me . . ." The ceremony was complete.

It was now 1:30 AM. The bride and groom hurried to vacate the premises, as did all the other participants—except for two.

These were people who held Communist Party cards. They took their cards out of their pockets, approached Rabbi Levi Yitzchak, and said emotionally:

"As of now, Rabbi, we are with you and we do not want to part from you. All of this"—pointing to their cards—"is worth nothing to us when we are with you, honored rabbi . . ."

לעילוי נשמת
הרה"ח הרה"ת ר' מאיר ב"ר אליהו ז"ל

לעילוי נשמת
הרה"ח הרה"ת ר' אליהו ב"ר אברהם אהרן ז"ל

Lfs Liebllich
financial services (718) 771-0887
ASHER LIEBLICH · LFSwealth.com
CPA, CFP(®), MBA (TAXATION)

Shmuel Spielman
Carpet Cleaning
917.370.7037 / 718.774.4180

Michael Carciente MD
Board certified Neurologist 332 E. 14TH ST.
14TH STREET MEDICAL ARTS NY, NY 10003
212.481.3333

\$99 a Day, Kingston Ave Apartment
Across the street from 770
Call 718-773-8000 to reserve apartment
Youtube: Crown Heights Rooms

Equinum
WEALTH MANAGEMENT

CROWN COOLING & HEATING
718-635-1176
Service • Installation • Maintenance
Commercial • Residential • EPA Certified

Boytique
BOYS / MENS
www.Boytique.com

718.221.9939
SUITS & BLAZERS
PANTS & COATS - SHIRTS & TIES
SCHOOL UNIFORMS
DRESS & SPORT APPAREL

Essel Eyewear
I-888-ESSEL-76
sholem@esseleyewear.com

Glasses
Contacts
The Best Prices
in Crown Heights